

Tänk på din Skapare i din ungdoms dagar

- Beträktelse -

Rubriken är hämtad från Pred. 12:1. Vi skall nu i dessa sommark dagar rikta våra yttre och inre ögon mot vår Skapare och de tankar som bör infinna sig hos människor tiden *mellan Hägg och Syren*.

Redan i unga år är det viktigt att barnen på olika sätt får lära sig kristendomens grunder, där *Lilla Katekesen* med dess innehåll bör återkomma i barnundervisningen. Det uppväxande släktet behöver t ex lära sig att man inte bara säger Gud, utan att Bibelns Gud är en enda Gud bestående av en trefald i Guds väsen, Fader, Son och Ande. Dessa undervisningsmetoder var viktiga förr i tiden.

Ett exempel på det. Två av våra barn gjorde en skolutflykt i våras där de skulle få uppleva en dag med gammaldags skola. Som förberedelse fick eleverna sammansatta utdrag från äldre läroböcker och där fanns bl a ett stycke som lød: *Jag är i skolan. Här hör jag talas om Gud, min Skapare, Återlösare och Heliggörare*. Vad visar dessa rader? Jo, att om det äldre släktet kunde lära sig att tala om Bibelns Gud på detta sätt, så

kan våra unga göra det samma. Vi skall inte tysta ner Guds obegriplighet, utan böja oss för den genom att studera, be och meditera över den innan vi berättar om Guds uppenbarelse i Bibeln.

Mellan Hägg och Syren är den synliga skapelsen och uppenbarelsen extra påtaglig, då vårens förberedelse mynnar ut i en enda obeskrivlig skönhet som vi får följa dag för dag. Paul Gerhardt sätter ord på den glädje och tacksamhet som insveper våra sinnen i dessa dagar. I Sv. Ps. 200:4 står:

*När jag hör trastens klara sång,
när lärkan jublar dagen lång
högt ovan fält och backar,
då kan jag icke tåga still.
Min Gud, så länge jag är till
för livet jag dig tackar.*

Om vi nu inte stannar vid att bara tala om Gud och skapelsens skönhet, utan går ett steg längre och frågar oss, vad vill nu Gud med denna fägring? Jo, han vill få oss till eftertanke och reflektion. Det är han själv som står bakom det vi nu upplever och är en del av. Det är inte slumpens och ett blint och obevekligt ödes verk, utan tvärtom ett Guds skapelseverk som utspelas mitt framför våra ögon. Den gamla människan vill få oss att glömma detta, men när sommaren bryter igenom, då åker än en gång ridån upp för den verklighet som predikar för oss.

Salomos ordspråk säger: *En förståndig son samlar in om sommaren, en vanartig son sover i skördetiden* (Ords. 10:5). Det finns nu något som är vida större än det som tidigare påtalats, och det är Kristi rättfärdighet som till skillnad från skapelsen är evig. Människan, är skapad med ett liv utan slut och sådan hon är av sig själv, är hon inte klädd i de kläder som passar inför Gud. Synden hindrar oss från att bli Guds barn. Kristus dog och uppstod för våra synders skull. Kristus är inte död, utan lever och är Frälsaren som räddar från synd och död. Kristus är Frälsaren och Återlösaren. Han har återlöst dig och vill ikläda dig sin rättfärdighet. På samma sätt som skapelsen kläds i värme, färger, dofter och ljud, så får du lov att omvända dig genom tro på Jesus och iklädas Kristi rättfärdighet. Genom att läsa Guds ord, be och gå till goda gudstjänster, får du låta Gud tala till ditt

hjärta om lagen så att du inser dina misslyckanden, och att på det sättet går det inte att komma till Gud, men också om Kristus. Carl Fr. Wislöff skrev: *Anden kommer inte till religiöst lagda människor för att hjälpa dem att frälsa sig själva. Anden kommer bara till människor som kommit till korta i allt så att de tar emot nåden i Kristus som syndare, förtappade i sig själva.* Du skall inte komma inför Gud med vad du har gjort, utan se på vad Gud gjort för din frälsning genom Jesu död och uppståndelse. Sätt din tro och bekännelse till detta och rätta ditt liv därefter. Blir det fel får du lov att återvända och be om förlåtelse.

Tänk dig en varm sommarkväll där lantbrukaren går med fru och barn utmed den nyslagna åkern, och solens strålar färgar familj, landskap och gårdshusen i en guldgul färg. Om han med ånger och tro, förblir vid sin Frälsare Jesus Kristus, så kommer han inte att bli bländad av det ljus och den helighet som finns i och runt Herren Jesus.

Vid sin återkomst tar Han med sig de människor som tog vara på sin Skapare, på Ordets och Andens maningar – och samlade in under sommaren. Amen.

Tobias Olsson

Präst, Ljungskile

Ekonomi 2016

- maj -

Kära vänner och understödjare!

Varmt tack för alla gåvor och kollekter till Missionsprovinsens verksamhet.

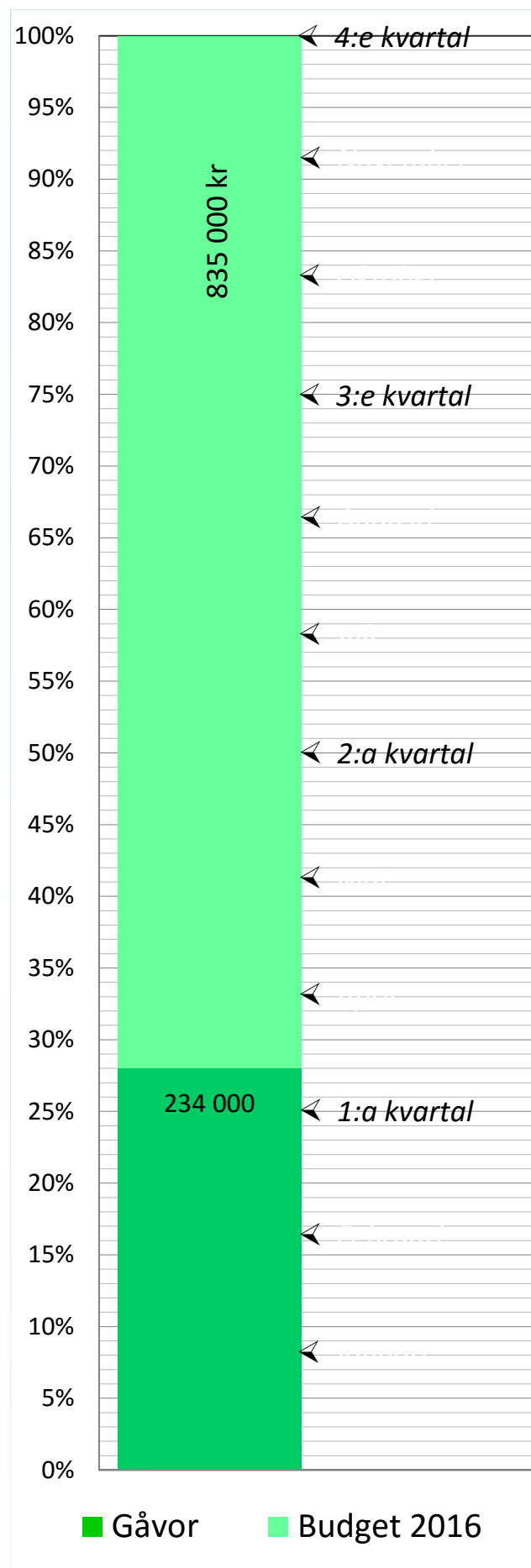
Diagrammet visar att det t o m maj månad har kommit in ca 234 000 kronor. Det motsvarar knappt 30 % av budgetens förhoppningar för 2016.

Men denna bild är inte fullständig. I förra *Sändebrevet* (nr 89) berättade vi om en större gåva och ett arv, som har kommit Missionsprovinsen till del. Missionsrådet har dock ännu inte beslutat hur dessa medel skall förvaltas.

Den som vill ge en större gåva eller förbereda en donation i form av arv är välkommen att höra av sig till vårt kansli – se sidan 12.

God sommar!

/Kassören

Kvillebäckens församling – 10 år på Hisingen

Så kom den dagen då vår församling fick en egen kyrka. För ungefär ett år sedan fick vi reda på att den kyrka som vi hyrt i nära sex år skulle säljas. Vi ställdes inför frågan om vi på allvar ville vara kvar och bli en del av stadsdelen Tuve i Göteborg.

Tankarna och frågorna har varit många och vägen till en egen kyrka har varit krokig, ömsom öppnade dörrar, ömsom stängda dörrar.

Men i allt tror jag att Herren varit med och haft en plan för oss. Det var först när jag trodde vi skulle tvingas leta ny lokal, som jag riktigt förstod hur bra vi hade det. Det var först när jag tvingades offra för att kunna köpa kyrkan, som jag på allvar fick pröva saken inför Herren. *Hur mycket kan min familj ge? Tror jag att Herren kan ge oss vad vi behöver även utan de pengarna?*

Söndagen den 5 juni hade Tuve Frikyrkoförsamling sin sista gudstjänst i "Lyktan", som kyrkan kallats i de 30 år den stått på sin höjd i Tuve. Söndagen den 12 juni fick vi ta över stafettpinnen.

Samma söndag firade Kvillebäckens församling tio år.

Tio år är en ganska kort tid och samtidigt har vi fått vara med om så mycket. Under dessa tio år har omkring 50 barn blivit döpta. De har blivit Guds barn och Guds rike har växt!

Det är också med dessa barn i åtanke som det har känts så angeläget att få vår egen plats. Våra barn måste få höra om Jesus! Barnen växer och blir ungdomar. De måste också ha någonstans att samlas under sin fortsatta vandring med Jesus! Om vi får leva när åren går, behöver vi också en plats där vi som åldrande människor får möta vår Frälsare och ledsagare genom livet.

Under åren har jag ofta undrat varför

Foto: Niclas Olsson

Söndagen den 12 juni var en dag fylld av tacksamhet. I tacksamhet får vi se tillbaka på de år vi fått. I tacksamhet får vi blicka framåt från den kyrka vi nu fått. Ett bibelord från skrifttalet får vara min bön till Gud, för vår församling:

Fräls ditt folk och välsigna din arvedel! Var vår herde och bär oss för evigt (Ps. 28:9).

vi skulle hamna så långt bort från centrum i Göteborg. Så långt ut på Hisingen. Men Herren har lett oss dit. Först till att vara hyresgäster, nu till att vara ägare. Och vi får be med en norsk sångförfattare: *...la oss se hva det er du herment med att vi bor der vi bor...*

Henny Johansson

Kvillebäckens församling

Förlåtelse och kyrkotukt

I Bibeln ges oss budskapet att Gud är beredd att förlåta vår synd. På Sinai fick Mose veta att Gud är *barmhärtig och nådig, sen till vrede* (2 Mos. 34:6). Därför sände Gud till slut sin Son till oss. Paulus konstaterar att Jesus *utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull* (Rom. 4:25). Detta är vår stora tröst.

Jesus gav kyrkan uppdraget att förmedla det gudomliga budskapet om förlåtelse. När han efter sin uppståndelse mötte sina apostlar, gav han dem uppdraget: *Om ni förlåter någon hans synd så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synd så är han bunden* (Joh. 20:23). Motsvarande auktoritet hade Jesus tidi-

gare gett Petrus, och han kallade det då *himmelrikets nycklar* som skall användas för att 'lösa' och 'binda' (Matt. 16:19).

Uppdraget gäller alltså inte bara att förlåta synd, utan också att 'binda' människor i deras synd, att vägra dem förlåtelse, om så skulle bli nödvändigt. Det blir en jordisk motsvarighet till Jesu

varning inför den slutliga domen, då somliga får höra: *Kom, ni min Fars väl-signade*, andra däremot: *Gå bort från mig, ni förbannade* (Matt. 25). I många av liknelserna hamnar några utanför, där de skall *gråta och gnissla tänder*.

I Matteusevangeliet kap. 18 ger Jesus anvisningar om hur det skall vara bland oss kristna. Där finns liknelsen om den obarmhärtige tjänaren. Han får först sin skuld efterskönt. Men när han vägrar att efterskönta en långt mindre skuld åt en medtjänare, förverkar han den nåd han hade fått.

Där beskrivs också hur det skall gå till då någon har syndat. *Om din broder har syndat, så gå och ställ honom till svars enskilt, er emellan. Lyssnar han på dig så har du vunnit din broder. Men om han inte lyssnar, ta då med dig en eller två andra, för att varje sak ska avgöras efter två eller tre vittnens ord. Lyssnar han inte till dem, så säg det till församlingen. Och lyssnar han inte heller till församlingen, då ska han vara för dig som en hedning och tullindrivare* (Matt. 18:15-17).

Försoning i församlingen

Jesus betonar ofta att en kristen skall leva i frid med sina medmänniskor. Församlingen skall präglas av gemenskap och försoning. I Bergspredikan ger han den tydliga regeln: *Om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder* (Matt. 5:23-24).

I Nya testamentet finns exempel på vad detta kan leda till. Tydligast är behandlingen av en man i Korint som levte i sådan sexuell omoral som man inte ens hittar bland hedningarna. Församlingen fick av Paulus uppmaningen: *När ni är samlade och min ande är hos er med vår Herre Jesu makt, ska den mannen överlämnas åt Satan till köttets fördärv* (1 Kor. 5:4-5). Att överlämnas åt Satan betyder att ställas utanför den gemenskap där Jesus är Herre.

Timoteus får veta att Paulus vid annat tillfälle har handlat på motsvarande sätt med *Hymeneus och Alexander, som jag har överlämnat åt Satan för att de ska tuktas så att de inte hädar* (1 Tim. 1:20).

Bindenyckeln används inte bara när det gäller moralisk synd, utan också mot dem som kommer med falsk lära. I Galaterbrevet fäller Paulus den stränga domen: *Om någon ger er ett annat evangelium än det ni har tagit emot, så ska han vara under förbannelse* (Gal. 1:9).

I sitt andra brev ger Johannes uppmaningen att om någon kommer med falsk lära, *ska ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen* (2 Joh. v. 10).

För att inse allvaret

Avsikten med att avstänga från församlingens gemenskap, att använda bindenyckeln, är dock inte att slutligt döma medkristna, utan att få dem att inse allvaret i vad de gjort. I fallet i Korint anger Paulus tydligt avsikten: mannen skall överlämnas åt Satan till köttets för-

därv för att anden ska bli frälst på Herrens dag (1 Kor. 5:5).

Tydligen insåg mannen sitt ansvar, för med tiden kunde Paulus ge uppmaningen: *Det räcker med det straff han har fått av de flesta. Nu får ni i stället förlåta och trösta honom så att han inte går under i sin djupa sorg. Därför uppmanar jag er att bemöta honom med kärlek (2 Kor. 2:6-8).*

Johannes anger samma grundhållning i mötet med syndare: *Om någon ser sin broder begå en synd som inte leder till döden, då ska han be och Gud ska ge honom liv (1 Joh. 5:16).*

I kyrkan

kom bindenyckeln att användas i en botdisciplin, som ibland var mycket sträng. Människor som hade syndat eller inte stått fast vid sin tro, avstängdes från församlingens gemenskap.

Detta kom att prägla utformningen av Fastan, som blev kyrkoårets tid för bot. På Askonsdagen ströddes aska över dem som ålagts bot. Om de fullgjort sin bot, förklarades de rena på Skärtorsdagen (*skär* betyder ju *ren*), och fick åter

ta emot nattvarden. Med tiden blev dock Fastan en allmän bottid så att alla tecknades med aska, men med fortsatt tillträde till nattvarden.

Ordningen med kyrkotukt, 'bann', behölls vid reformationen. I sin *Kyrkoordning* 1572 skriver Laurentius Petri att *bann är inte människostadga, utan Kristus har det själv stiftat och insatt, såsom man må se Matt. 18, vilket ock Apostlarna har brukat, och befallt att bruka.*

I 1686 års kyrkolag finns bestämmelser om bann. Om en syndare inte vill bättra sig kan biskop och konsistorium avstänga honom eller henne från nattvarden, eller i värsta fall utesluta den som är obotfärdig från kyrkan.

I efterföljd till denna vår gamla kyrkolag har Missionsprovinsens *provinsordning*, i 4 kap. 8 §, bestämmelsen att konsistoriet kan utesluta någon ur en koinonia eller för viss tid avstänga från kommunion.

+Göran Beijer

Ny medlem i Missionsprovinsen

S:t Andreas församling i regionen runt Karlskrona har ansökt om medlemskap i Missionsprovinsen. Detta beviljades vid senaste sammanträde i Missionsrådet den 11 juni.

Gudstjänster i bl a Karlskrona och Nybro, samt bibelstudier har samlat människor i trakten sedan över ett år,

och under den tiden har församlingen bildats, antagit stadgar och fått ett kyrkoråd.

Det är med stor glädje att vi hälsar S:t Andreas församling välkommen i Missionsprovinsen i Sverige!

Jakob Okkels

Historiskt beslut och svensk biskop i Lettland

Ett av besluten vid Lettlands evangelisk-lutherska kyrkas synod (kyrkomöte) väckte stor uppmärksamhet både i Lettland och i den världsvida lutherska gemenskapen. Synoden som samlades 3-4 juni beslutade nämligen att begränsa prästämbetet till män. Den lettiska kyrkan går därmed i motsatt riktning mot de flesta lutherska kyrkor.

Bakgrund

Den första kvinnliga prästen i Lettland vigdes 1975, under Sovjettiden. Prästämbetet hade öppnats för kvinnor utan föregående diskussion och teologisk reflektion. Ett skäl var den skriande prästbristen. Under de följande tio åren vigdes ytterligare fem kvinnor. Det fanns dock ett motstånd mot ordningen och flera präster önskade en ordentlig utredning. 1985 fick man en ny ärkebiskop som var emot ordningen och under hans tid vigdes inga kvinnor. Han efterträddes emellertid redan 1989 av en övertygad förespråkare och fyra ytterligare kvinnor vigdes. När denne avled i en bilolycka efterträddes han av Janis Vanags, den nuvarande ärkebis-

kopen. Vanags tillhörde dem som menade att den rådande ordningen var fel. Prästvigning av kvinnor upphörde, men de till tjänst redan vigda fick fortsätta i sina tjänster. Frågan kom under många år att undersökas och debatteras flitigt. Det dröjde emellertid till 2015 innan prästmötet stödde ett förslag att föreslå synoden ändra kyrkans grundlag så att endast män kan vigas till prästtjänst. Det skedde då med en överväldigande majoritet. 57 präster röstade för, sex röstade emot och två avstod.

Man kan här konstatera vilken avgörande betydelse prästutbildningen har. Det nuvarande prästkollegiet är nämligen ungt och har till stor del utbildats

vid kyrkans egen prästutbildning, Lutherakademien i Riga. Motståndet mot denna förändring kommer främst från präster som utbildats vid den teologiska fakulteten vid universitetet i Riga.

Beslutet

Synoden som möts var tredje år består av kyr-

kans tre biskopar, prästerna och lekmannarepresententer från de 287 församlingarna. För att ändra i kyrkans grundlag krävs kvalificerad majoritet, 75% måste rösta för ett beslut. Vid omröstningen 3 juni visade det sig att det fanns en sådan majoritet för att anta förändringen. 77 % röstade för. Beslutade innebär att *varje manlig kandidat, som har fått Guds och Kyrkans kallelse och som har förberetts för ämbetet enligt den ordning som råder i Lettlands evangelisk-lutherska kyrka, kan söka prästvigning.*

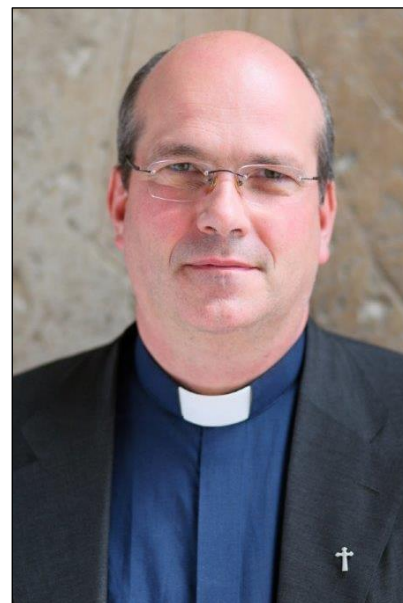
Reaktionerna lät inte vänta på sig. Lutherska världsförbundet kritiserade beslutet i skarpa ordalag och en av de få församlingar som var emot beslutet lät meddela att man vill följa sin präst som nu lämnar kyrkan och istället ansluter sig till den lettiska kyrkan i exil.

Biskopsval

En annan viktig fråga som stod på dagordningen var biskopsval till stiftet i Liepaja som omfattar den sydvästra delen av Lettland. Den lutherska kyrkan är sedan 2007 uppdelat i tre stift. Vid biskopsval nominerar stiftets präster kandidater, stiftets domkapitel avgör slutligen vilka av de nominerade kandidaterna som förs fram till stiftsmötet där minst två väljs vidare till kyrkans samlade synod som slutligen väljer biskop. Svensken Hans Jönsson,

röstades fram som en av två kandidater och vid den gemensamma synoden valdes han slutligen också till Liepajas biskop.

Hans flyttade till Lettland 2000 när vägarna till prästvigning i Svenska kyrkan stängts för honom. Han blev prästvigd 2003 och verkade

under de första åren utanför Liepaja. Numera är han kontraktsprost i Madona i centrala Lettland. Han har under de gångna åren haft flera viktiga uppdrag i kyrkan. Under en tid var han huvudansvarig för kyrkans ekonomiavdelning. För tillfället ansvarar han för kyrkans arbete med utbildning och i den egenskapen är han med i ledningen vid Lutherakademin i Riga. Hans Jönsson, som också är passiv medlem av Missionsprovinsens prästkollegium, kommer att vigas till biskop i Rigadomen 6 augusti.

*Daniel Johansson,
Ph.D., Göteborg*

Goda gärningar i Jesu efterföljd

I förra numret av *Sändebrevet* markerade Timo Laato, vid en genomgång av en ekumenisk rapport, att goda gärningar är helt utan betydelse för vår rättfärdiggörelse och frälsning. Ja, det är vår tro, väl grundad på Bibels budskap. Samtidigt noterade han som avslutning att goda gärningar, som en ofrånkomlig följd av tron, inte förnekas i luthersk tradition. Nu nöjer man sig emellertid gärna med att se goda gärningar i deras relation till rättfärdiggörelsen. Därför jag skall här notera något om gärningarnas betydelse för en kristens vilja att leva i Jesu efterföljd.

Det apostoliska budskapet kan ibland tyckas motsägelsefullt. Å ena sidan avvisas alltså på det bestämdaste att vi genom våra gärningar skulle kunna göra oss rättfärdiga inför Gud. Å andra sidan uppmanar både Jesus och hans apostlar oss att göra goda gärningar. *Den som tror på mig ska göra de gärningar som jag gör*, säger Jesus (Joh. 14:12). *Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar* skriver aposteln (Hebr. 10:24).

I Galater- och Romarbreven har Paulus att göra med judekristna, som inte helt vill överge sin gamla tro. Därför ger han den kända grunden för rättfärdiggörelse: *Människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar* (Rom. 3:28).

När Jakob skriver sitt brev är situationen en annan. Nu har man börjat säga att det räcker med tro för det kristna livet. Han finner anledning att skriva: *Blev inte vår far Abraham erkänd som rättfärdig genom gärningar när han bar fram sin son Isak på altaret? Du ser att hans tro samverkade med hans gärningar, och genom gärningarna blev tron fullbordad* (Jak. 2:21-22).

Det kan ju tyckas vara raka motsatsen till vad Paulus skriver. Men Jakob talar om gärningar ur ett annat perspektiv än Paulus. Samtidigt skall man komma ihåg att Paulus i Galaterbrevet – där han så skarpt avvisar att man skulle kunna förlita sig på laggärningar – talar om *en tro som är verksam i kärlek*. Han manar: *Låt oss därför göra gott mot alla medan vi har tillfälle, och särskilt mot dem som tillhör trons familj* (Gal. 5:6, 6:10).

Lagens tredje bruk

Den reformatoriska traditionen försöker få ordning på det här genom att tala om lagen har olika 'bruk'. Lagen betyder tre saker för oss. Det första är Gud vill skapa god ordning i sin skapelse. Livet blir otvivelaktigt behagligare om människor inte dödar varandra, eller tar vad någon med viss möda har samlat för livets nödtorft.

Lagens andra bruk är det som är så grundläggande i det bibliska budskapet. Den människa som får för sig att hon genom goda gärningar kan bli rättfärdig inför Gud, bedrar sig. Den som på allvar försöker uppfylla vad Gud

kräver, inser att han misslyckas. Vår enda utväg är att förlita oss på Guds nåd och Kristi förtjänst. I detta avseende *driver lagen till Kristus*.

Men det finns också ett lagens tredje bruk. Den som i tro bekänner Jesus som sin Herre och Frälsare, får maningen att leva i hans efterföljd. Det var ju vad han inbjöd sina lärjungar till: *Följ mig!* Då blir Guds lag fortfarande ett riktmärke för livet. Då gäller det att ta fasta på vad Jesus sagt om ett liv i tro.

I *Konkordieformeln*, en av våra bekännelseskriterier, tas detta upp. Där sägs att *alla människor, men i synnerhet de, som är pånyttfödda och förnyade genom den helige Ande, är pliktiga att göra goda gärningar. Den kristna människan lever efter Guds oföränderliga vilja, sammanfattad i lagen, och gör allt, i den mån hon är pånyttfödd, av fri och villig ande. Detta kallas inte lagens gärningar i egentlig mening, utan Andens verk och frukter* (SKB s. 512).

Andens frukt

Goda gärningar är onekligen något som en människa gör. Antingen strävar hon efter att leva i Kristi efterföljd eller bryr sig inte om det. Vi är 'förvaltare', säger Jesus i olika sammanhang. En

förvaltare måste hålla sig till vad hans husbonde har förordnat, men har inom de ramarna självständigt ansvar.

Dock påminner apostlarna tydligt att även i detta är det Gud som ger kraften. *Hans verk är vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem*, skriver Paulus (Ef. 2:10). Aposteln kan beskriva båda sidorna, människans verk och Guds: *Arbeta med fruktan och bävnan på er frälsning, för det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske* (Fil. 2:12-13).

Därför kan Paulus också å ena sidan uppmana oss att undvika köttets gärningar, å andra sidan att *vandra i Anden*. De goda gärningar vi kallas att göra blir till slut *Andens frukt* (Gal. 5:16-24).

Sammanfattningen blir: Goda gärningar, för att försöka bli rättfärdig inför Gud (laggärningar) – nej! Goda gärningar, för att med Andens kraft leva i Jesu efterföljd – ja!

+Göran Beijer

Från kansliet

– Provinskonventet –

Missionsrådet har beslutat att kalla och inbjuda till Provinskonvent lördagen den 29 oktober. Kvillebäckens församling i Göteborg öppnar igen dörrarna för konventets förhandlingar.

Programmet kommer att fokusera på Missionsprovinsens arbete för att bygga nya församlingar samt relationerna

till internationella samverkansorgan.

Framförallt kommer dock konventets förhandlingar att handla om budgeten för 2017 och val av ledamöter till Missionsrådet och Konsistoriet, som har ett viktigt ansvar för Missionsprovinsens verksamhet.

– Plusgiro och Bankgiro –

Missionsprovinsen har två Plusgiro-kontonummer, som är väl inarbetade. Dessa går fortsatt att använda, men en del understödjare har efterfrågat ett bankgironummer, därför att möjligheten till ett Plusgirokonto har upphört för privata.

Så snart Missionsprovinsen har fått ett bankgironummer, meddelas detta i *Sändebrevet*, så att enskilda gåvor och månatliga bidrag kan överföras.

Missionsprovinsen
i Sverige

Kansli och redaktion: Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

Tel 031 - 51 42 47 – normalt dagtid tisdag – fredag

E-post: info@missionsprovinsen.se | **Plusgiro nr:** 165 78 21 – 3

Kansliet är **stängt för semester** vecka 29-32

Koinonior inom Missionsprovinsen i Sverige

S:t Markus församling Bantorget 5, Lund (oftast)	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Patrik Toräng Tel 070-615 11 61
S:t Johannes församling Fader Gunnars väg, Kristianstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Jan-Erik Appell Tel 044-21 35 25
S:t Andreas församling Karlskrona / Nybro	<i>Varannan söndag kl 10</i>	Magnus Olsson Tel 070-371 20 67
Katakomben Västra Hamng. 15, Göteborg	<i>Lördagar kl 12</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Kvillebäckens församling Glöstorpsvägen 49, Göteborg	<i>Sön-/helgdagar kl 14</i>	Bengt Birgersson Tel 070-777 26 09
Tabor Grönedegatan 49, Kisa	<i>Varannan söndag kl 11</i>	Jakob Okkels Tel 076-236 52 24
Mariakyrkan Sommarhemsvägen 4, Uddevalla	<i>Sön-/helgdagar kl 10</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
Stigens kyrka Stigevivägen 1, Stigen	<i>Sön-/helgdagar kl 12</i>	Per-Anders Grunnan Tel 0522-234 43
S:t Stefanus koinonia Alvastravägen 8, Hägersten	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Hans-Åke Holmström Tel 08-541 39 041
Alsike kloster Knivsta		Helgeandssystrarna Tel 018-38 30 02
S:t Petri gudstjänstgemenskap Sundbergsgatan 16, Karlstad	<i>Sön-/helgdagar kl 11</i>	Daniel Brandt Tel 073-150 93 51
Evangelisk Luthersk Församling Umeå, Pilgatan 4, Umeå	<i>Sön- /helgdagar kl 11</i>	David Appell Tel 076-828 47 10
Korpilombolo gudstjänstgemenskap, Överkalixv. 6, Korpilombolo	<i>Varannan söndag kl 10</i>	Anders Alapää Tel 070-602 48 34

**Annan gudstjänstverksamhet
där präster inom Missionsprovinsen regelbundet predikar**

Vik, "Vigarehuset"	Patrik Toräng,	Tel 070-615 11 61
Härnäs missionshus	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
Fridafors kyrka	- se ovan	
Attarps Missionshus	Lars Artman	Tel 0435-44 84 04
Växjö, "Torparkyrkan"	Jan-Erik Appell,	Tel 044-21 35 25
Huskvarna, "Frälsningsarmens lokal"	- se ovan	
Halmstad	Roland Gustafsson,	Tel 076-165 15 59
Göteborg, "Lutherstiftelsen"	Ragnar Block,	Tel 0320-871 87
Borås	Gabriel Skilling	Tel 070-216 55 25
Uppsala, "Pauluskapellet"	Bengt Birgersson	Tel 070-777 26 09
Örnsköldsvik	David Appell	Tel 076-828 47 10
Vännäs, "Missionsgården Fridhem"	Gunnar Andersson,	Tel 070-845 11 25

Om Du vill bli medlem i *S:t Sigfrids Trosförsamling* eller få kontakt med någon tjänstgörande präst kan Du ringa till kansliet på tel 031-51 42 47 eller skriva till Missionsprovinsens kansli, Thorburnsgatan 5, 412 64 Göteborg.

1. Den blomstertid nu kommer
med lust och fågring stor:
du nalkas, ljuva sommar,
då gräs och gröda gror.
Med blid och livlig värma
till allt som varit dött,
sig solens strålar närma,
och allt blir återfött.

2. De fagra blomsterängar
och åkerns ädla säd,
de rika örtesängar
och lundens gröna träd,
de skola oss påminna
Guds godhets rikedom,
att vi den nåd besinna,
som räcker året om.

3. Man hörer fåglar sjunga
med mångahanda ljud,
skall icke då vår tunga
lovsäga Herren Gud?
Min själ, upphöj Guds ära,
stäm upp din glädjesång
till den som vill oss nära
och fröjda på en gång.

4. Du milde Jesu Kriste,
vår glädjesol och sköld,
ditt ljus och hägn ej briste,
uppvärm vårt sinnes köld.
Giv kärlekseld i hjärta,
förnya själ och and',
vänd bort all sorg och smärta
med mild och mäktig hand.

5. Du Sarons blomster sköna,
du lilja i grön dal,
må du vår själ bekröna
med alla dygders tal.
Av Sion må hon fuktas
med nådens dagg, att hon
förskönas och befruktas
som ros på Libanon.

6. Välsigna årets gröda
och vattna du vårt land.
Giv oss var dag vår föda,
välsigna sjö och strand.
Ditt fotspår drype fetma,
bespisande vår jord,
och flöde nådens sötma
till oss av livets ord.

Sv. Ps. 474 (1937)

*Missionsprovinsen önskar alla
en god sommar!*

Tack och bön

Tacka för

- *Skapelsen och sommarens ljus och värme*
- *Jesus Kristus – Nådens sol och människors tröst*
- *Kvillebäckens församling i Göteborg*
- *Himmelrikets nycklar – Jesu hjälp till försoning och förlåtelse*
- *Alla gåvor och ideella insatser för Missionsprovinsen och koinoniorna*

Bed om / för

- *En välsignad och vilsam sommar*
- *Barnen i församlingarna*
- *S:t Andreas församling i Småland / Blekinge*
- *Lettlands evangelisk-lutherska kyrka*
- *Vishet i det församlingsbyggande arbetet*
- *Nya prästkandidater till kommande församlingar*

Kalendern 2016

- 9/9 *Konsistoriets sammanträde i Göteborg*
- 10/9 *Missionsrådets sammanträde i Göteborg*
- 13-14/9 *Nordiskt biskopsmöte i Lillehammer*
- 7/10 *Läronämndens sammanträde i Göteborg*
- 29/10 *Provinskonvent i Göteborg*

